

РЕШЕНИЕ

№ 14749

гр. София, 29.04.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 04.04.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Деница Митрова

ЧЛЕНОВЕ: Мария Владимирова
Вената Кабурова

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Александър Павлов, като разгледа дело номер **1605** по описа за **2025** година докладвано от съдия Деница Митрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 – 228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по повод касационна жалба, вх. № 32826 от 06.12.2024 г. по описа на Административен съд – София град (АССГ) и вх. № 383042 от 27.11.2024 г. по описа на Софийски районен съд (СРС), подадена от С. С. М. с ЕГН [ЕГН], чрез адв. П. В. срещу Решение № 4797 от 04.11.2024 г., постановено по адм. дело № 16684/2023 г/ по описа на СРС, НО , 20 – ти състав, с което е оставена без уважение жалбата на касатора срещу Заповед № 2253з-1370 от 16.11.2020 г., издадена от Д. И. Х., полицейски орган командир на отделение ОСПС-СДВР, за задържане на лице на основание чл. 72, ал.1, т. 1 от ЗМВР.

Срещу така постановеното решение е постъпила в срок касационна жалба, с която се иска касационната инстанция да отмени решението на СРС, като постановено при съществени нарушения на процесуалния и неправилно приложение на материалния закон. Излагат се доводи, че от събраните доказателства не се установява да са били налице предпоставките за задържането на лицето. Не е установено същото да е участвало в безредици. В съдебно заседание касаторът редовно призован, не се явява и не се представлява. От процесуалния му представител адв. В. е постъпила молба, в която заявява, че поддържа касационната жалба и моли тя да бъде уважена. Претендира разноси.

Ответникът, редовно призован, не се явява представлява се от юрк. С., който оспорва касационната жалба и моли тя да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира

юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура излага становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София – град, XXVIII касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение, съобрази доводите и становищата на страните, и обсъди както наведените касационни основания, така и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, приема за установено следното от фактическа и правна страна:

На 16.11.2023 г., в [населено място] е проведено организирано масово мероприятие - протест срещу управлението на Българския футболен съюз, което е охранявано от полицейски служители. Към 19.00 ч., когато на националния стадион „В. Л.“ започва футболната среща между отборите на България и У., големи групи от протестиращите спират в кръстовището на бул. В. Л. и ул. Г. и започват масови безредици, в т.ч. и агресивни действия срещу полицаите, включително и запалване на служебен полицейски автомобил. Към мястото се насочват полицейски служители, като при тяхното пристигане протестиращите започват да се оттеглят по бул. В. Л. към бул. Патриарх Е., предизвиквайки сбиване, хвърляйки към полицаите бутилки, камъни, дървени пръчки и отправяйки ругатни, и други неприлични изрази, които са особено вулгарни - псувайки срещу полицаите. Групата протестиращи продължава движението си по бул. Патриарх Е.. При ул. Г. Р. преминаващи превозни средства препречват пътя на оттегляне на протестиращите и тогава били задържани протестиращите лица, сред които е и С. С. М.. Лицата са транспортирани до 01 РУ- СДВР, където са задържани.

Издадена е Заповед за задържане на лице с рег. № 225зз – 1370 от 16.11.2023 г. за задържането на С. С. М. от полицейският орган - Д. И. Х. - полицаи при ОСПС-СДВР.

С обжалваното решение първоинстанционният съд, след извършената проверка за законосъобразност приема, че оспореният пред него административен акт е издаден от компетентен орган и без допуснати нарушения на предвидените от закона изисквания за формата на акта.

Касационната жалба е подадена от активно легитимирана страна, в срока по чл. 211 АПК и е процесуално допустима, а разгледана по същество е основателна, поради следните съображения: Решението на СРС е валидно и допустимо като постановено от компетентния съд след надлежно сезиране с жалба против административен акт от лице, чийто права и законни интереси са засегнати с него, като същото е неправилно.

От съдържанието на заповед № 225зз-1370 от 16.11.2020 г., издадена от Д. И. Х., полицейски орган командир на отделение ОСПС-СДВР, предмет на оспорване пред СРС, се установява, че в същата е посочено като основание за задържането чл. 21, т. 10 от Закон за опазване на обществения ред при провеждането на спортни мероприятия (ЗООРПСМ). В заповедта е посочено, че е издадена на основание чл. 72, ал. 1, т. 1 от ЗМВР.

Съгласно чл. 71, ал. 1, т. 1 от ЗМВР, полицейските органи могат да задържат лице, за което има данни, че е извършило престъпление. В случая не са налице предпоставките за издаване на заповед за задържане на това основание, тъй като няма данни касаторът да е извършил престъпление. Според разпоредбата на чл. 21, т. 10 от ЗООРПСМ противообществена проява (спортно хулиганство) по смисъла на този закон е проява, която не съставлява престъпление по смисъла на Наказателния кодекс и е извършена в спортния обект или в спортната зона преди, по време или непосредствено след спортното мероприятие, както и на отиване или на връщане от спортния обект във връзка със спортното мероприятие, изразяваща се във предизвикване или участие в сбивания. От доказателствата, събрани в административното производство по

издаването на процесната заповед е видно, че се касае именно за такава противообществена проява, която попада в хипотезата на чл. 21, т. 10 от ЗООРПСМ и която не е престъпление по смисъла на НК, поради което оспорената заповед незаконосъобразно е издадена на основание чл. 71, ал. 1, т. 1 от ЗМВР.

За пълнота следва да бъде посочено, че разпоредбата на чл. 71, ал. 1, т. 7 от ЗМВР предвижда възможност за издаване на заповед за задържане на лице в други случаи, определени със закон. Съгласно чл. 22, ал. 1, т. 1 от ЗООРПСМ за противообществени прояви по чл. 21 се налага наказание задържане в териториална структура на Министерството на вътрешните работи. Касационният състав приема, че предвид изричната възможност установена в чл. 22, ал. 1, т. 1 от ЗООРПСМ за задържане на лице при извършени от него противообществени прояви по чл. 21, е следвано да бъде издадена заповед за задържане на основание чл. 71, ал. 1, т. 7 от ЗМВР.

Следователно като е приел, че оспорената заповед е законосъобразна, първоинстанционният съд е постановил едно неправилно решение, което трябва да се отмени и вместо него да се постанови ново, с което се отмени обжалваната заповед като незаконосъобразна.

С оглед изхода на спора на процесуалния представител на жалбоподателя следва да се присъди адвокатско възнаграждение в общ размер на 1500 лв. за две съдебни инстанции на основание чл. 38, ал. 2 от Закона за адвокатурата, във връзка чл. 8, ал. 2, т. 3 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за възнагражденията за адвокатска работа, а на касатора следва да бъдат присъдени разноски в размер на 80 лв. - платена държавна такса за две съдебни инстанции.

Мотивиран така и на основание чл. 221, ал. 2, предложение 2 от АПК, Административен съд София – град, XXVIII – ти касационен състав,

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Решение № 4797 от 04.11.2024 г., постановено по адм. дело № 16684/2023 г. по описа на СРС, НО , 20 – ти състав и ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА

ОТМЕНЯ Заповед № 2253з-1370 от 16.11.2020 г., издадена от Д. И. Х., полицейски орган командир на отделение ОСПС-СДВР, за задържане на лице на основание чл. 72, ал. 1, т. 1 от ЗМВР.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи да заплати на адвокат П. В. адвокатско възнаграждение по делото в размер на 1500 лв. /хиляда и петстотин/, определено на основание чл. 38, ал. 2 от Закона за адвокатурата за две съдебни инстанции.

ОСЪДЖА Столична дирекция на вътрешните работи да заплати на С. С. М. с ЕГН [ЕГН] сумата от 80 лв. /осемдесет/, представляваща разноски в производството пред двете съдебни инстанции.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

1.

2.